

26. Fra *Bestyrelsen for Afholdstaleres Hjælpefond* om en aarlig [Understøttelse til Fonden. (Indbragt den 27. November 1914 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, *Kvist*).]

I November 1899 dannede en Del Afholdstalere til gensidig Støtte en Hjælpefond, og i 1907 begyndte denne Fond at udbetale Understøttelse. For Tiden understøttes 4 af Foreningens Medlemmer, og om kort Tid vil 5 modtage Hjælp. Indtil Juli 1913 uddeltes kun Halvdelen af den oprindelig fastsatte Understøttelse, men fra den Tid blev der udbetalt tre Fjerdedele, saa at den højeste Hjælp, der for Tiden ydes, er 375 Kr. aarlig og den laveste 148 Kr. Imidlertid er der Fare for, at Fonden ved det femte understøttelsesberettigede Medlems Indrykning blandt de nydende Medlemmer paa ny maa sætte Understøttelserne ned til Halvdelen af det i Foreningens Love fastsatte Beløb, hvilket vil være saa meget mere beklageligt, som to af de Medlemmer, der modtager Hjælp af Fonden, faktisk er i Nød, og Hjælpefondens Bestyrelse andrager derfor hos Regering og Rigsdag om et aarligt Bidrag. — Der foreligger Afslag fra Indenrigsministeren.

Udvalget gør ikke Indstilling.

27. Fra *et stort Antal Kunstnere, Forfattere og Videnskabsmænd m. fl.* om Militærmusikkens Genindførelse i sit tidligere Omfang. (Indbragt den 1. December 1914 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, *J. C. Christensen*).

Andragerne udtaler, at Militærmusikken ved den foretagne stærke Reduktion har tabt overordentlig meget i Glans og Kraft, idet Musikkorpsene ved Indskrænkningen af Stemmernes Antal er afskaarne fra et meget stort Repertoire, som fordrer en Besættelse, der for Fodfolkets Vedkommende ikke kan sættes lavere end 20 faste Musikere for hvert Regimentsmusikkorps. Indskrænkningen har endvidere betydelig forøget Musikdirigenternes Arbejde ved idelige Omskrivninger af Repertoiret for den faatallige Besætning, og den har vist sig i høj Grad anstrengende for Musikerne, som, da Stemmerne ikke som før er fordoblede, ikke, selv under strenge Marcher, tør tage sig noget Øjeblik Hvile, hvorfor flere af dem har maattet tage deres Afsked paa Grund af Lunge-Emfysem. Musikken har, som bekendt, en betydelig moralsk Indflydelse og er, som en for den militære Uddannelse overordentlig vigtig Faktor og som Middel til Oplivelse og Fornyeelse af Kræfterne, uundværlig for en Hær. Endog under den stedfindende forfærdelige Krig lyder fra de tyske Skyttegrave „Die Wacht am Rhein“, som strammer Soldaterne mægtigt op og fortæller Fjenden, at Humøret ikke er tabt. Hermed stemmer det ogsaa, at der her i Landet midt under Felttogene 1848—50 oprettedes nye Musikkorps ved omtrent alle de Afdelinger, der ikke forud var forsynede dermed. Endelig har Militærmusikken altid haft stor Betydning som Bindeled mellem Hæren og den civile Befolkning, og overfor besøgende fra andre Lande afgiver den Vidnesbyrd om vort Kulturstandpunkt, et Vidnesbyrd, som for Tiden falder overordentlig fattigt ud.

Ud fra disse Betragtninger anser Andragerne det for at være en beskeden Minimumfordring, at vor Militærmusik i alt Fald føres tilbage til det Standpunkt, hvorpaa den stod før den store Reduktion, som, hvis den opretholdes længere, utvivlsomt vil have beklagelige Følger for Tonen og Stemningen i Hæren, der i Berøvelsen af dette naturlige Opmuntringsmiddel med nogen Ret vil kunne se et Tegn paa Mistillid fra det civile Folk og Landets Regering.

Andragendet er stilet til Regering og Rigsdag. Fra Krigsministeren foreligger der som Bilag til Andragendet en Svarskrivelse, hvori udtales, at den ønskede Udvidelse af Militærmusikken kun vil kunne ske ved en Lovændring, og at Ministeren ikke ser sig i Stand til at fremsætte Lovforslag derom.

Et Mindretal (J. C. Christensen, N. Neergaard, Laursen, P. Th. Nielsen, Nørhave, Svendsen og Wulff) foreslaar at henvise Andragendet til *Forsvarsministeren*.